

ABSTRAKT:

Světové kulturní a přírodní dědictví a jeho právní úprava

Diplomová práce pojednává o právní úpravě ochrany světového přírodního a kulturního dědictví, která je obsažena v Úmluvě o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví přijaté 16. listopadu 1972.

Práce obsahuje šest kapitol. Klíčová kapitola se nazývá mezinárodní právní prameny ochrany přírodního a kulturního dědictví a je rozdělena do třech částí: první část pojednává o Úmluvě o světovém dědictví a další dvě části rozebírají ostatní úmluvy zaměřené na ochranu kulturního nebo přírodního dědictví. Třetí kapitola je věnována otázce mezinárodní odpovědnosti státu za zničení svého kulturního dědictví na příkladu Bamjánských Buddhů, jejichž demolici nařídil talibanský režim v roce 2001. Čtvrtá kapitola představuje hlavní mezinárodní organizace a instituce, které podporují ochranu světového dědictví. Vztah mezi ochranou kulturního a přírodního dědictví a Evropskou unií je předmětem páté kapitoly. Poslední kapitola se zabývá českými zákony, které implementují závazky mezinárodních úmluv.

Cílem práce je nalézt odpověď na otázku, zda existuje účinná právní úprava, která ochrání a zabezpečuje kulturní a přírodní památky výjimečné světové hodnoty proti zničení a zkáze na mezinárodní, evropské a také národní úrovni. V závěru bude shrnuto, že vedle úmluvy o světovém dědictví existuje mnoho úmluv s různými prostředky a oblastmi ochrany. Největším problémem efektivní ochrany je nedostatek financí a donucovacích prostředků.

Hlavními zdroji informací byly internetové stránky organizace UNESCO, články ze zahraničních časopisů a především komentář F. Francioniho k Úmluvě o světovém dědictví z roku 2008. Má práce byla významně ovlivněna studijním pobytem na holandské univerzitě v Groningenu ve školním roce 2010/2011. Svůj překlad jsem přizpůsobila českému oficiálnímu překladu mezinárodních úmluv.